

המורה הדגול שמילקיהו

פוצ'ו

הוצאת מסדה בע"מ, רמת גן, 1972

גדעון

דמויות

מורה שמילקיהו הוא איש שמן, דגול, ומורה מצויין. בהתחלה, הוא לא אהב את הילדים בכיתה שלו מפני שהם לא התנהגו בכיתה והם גם העתיקו במבחנים שלו, ולא נתנו לו כבוד. שמיליק אמר בכל הספר שאין לו יחסים עם אחת מתלמידותיו, והוא לא הבין למה אשתו לא האמינה לו. אשתו היא האישה שמצאה את המכתב האהבה וקראה אותו. היא חשבה היו לשמיליק יחסים עם אחת מתלמידותיו, והיא כעסה עליו כל כך, היא זרקה אותו מהבית לכמה ימים. אפילו לפני המכתב, החתונה שלהם לא היתה כל כך בריאה. דשדש הוא המדריך של כל האליפים בפנימיה. כשאישה של שמילקיהו סיפרה לו על המכתב, הוא הבטיח לה שהוא ימצא את הסופרת למחרת היום. הוא סיפר על המכתב למר חגב, המנהל של הפנימיה, אבל מר חגב ציוה אותו לא לנסות למצוא את הסופרת. עדה היא הסופרת של המכתב. היא מסרה אותה לשמיליק במקום החיבור שלה. היא עשתה את זה בטעות. התלמידים האחרים הם שובבים. כל יום הם בקשו משמיליק לדחוף את המבחן עוד יום כי הם "לא היו מוכנים". הם יצרו כמה תוכניות להעתיק את השאלות או התשובות של המבחן. אבל בסוף, כוליהם למדו איך להתנהג ולא להעתיק. כל האנשים בסיפור למדו לקח בסוף. אשתו של שמילקיהו למדה שהיא לא ידעה בלי ספק שהיו לשמיליק יחסים עם אחד מתלמידותיו, ושהיא כעסה עליו בלי הוכחה. הילדים בכיתה למדו שהדרך להצלחה בעולם היא לא להעתיק ולרמות, אלא לעבוד ולעזור לאחרים. הם גם למדו לתת כבוד למורה שלהם. ועדה למדה להיזהר עם מכתבי-אהבה שלה. אני חושב שהלקחים בסיפור הם לא לקפוץ למסקנות ולתת כבוד למורים ולהורים שלך.

עלילה

המורה שמילקיהו אמר לכיתה האליפים שהם צריכים לכתוב חיבור על "הגבורה בישראל". יום הבא, אחרי שכולם מסרו את חיבוריהם, המורה הזמין את הכיתה לבוא לביתו הלילה. הוא חזר לביתו ויצא לצרכניה כדי לקנות ממתקים. אישתו התנדבה לתקן את החיבורים של הכיתה, וכשהיא התחילה, היא ראתה מכתב-אהבה מ"עין". המיסתורית. היא הראתה אותו לדשדש, והוא הבטיח לה שהוא ימצא את הסופרת. האישה כעסה על שמיליק מפני שהיא חשבה שהיה לו יחסים עם אחת מתלמידותיו, והיא זרקה אותו מהבית לכמה ימים. בינתיים, התלמידים ניסו ליצר תוכנית כדי להעתיק את השאלות של המבחן. פרא הציע שארן, ילד קטן בפנימיה, יכול לפתוח את הדלת של הלול בחצר של שמיליק, וכל התרנגולות יברחו, ושמיליק יצטרך לרדוף אחריהם. אז הילדים יוכלו למצוא את המבחן בתיק שלו ולהעתיק את השאלות. כשהלילה הגיע, כל התלמידים, חוץ מעדה הילדה, הלכו לבית של שמילקיהו. פתאום הטלפון צלצל. המורה דיבר עם "מורה ענתבי" מפנימיה אחרת. היא רצתה כמה דוגמאות של שאלות שהיא יכולה לשים במבחן שלה. שמיליק נתן לה כמה דוגמאות ממבחן שלו וחזר לכיתתו. פתאום, כולם שמעו את הצעקה של הערן "התרנגולות בורחים!" שמיליק ביקש עזרה מהתלמידים כדי לרדוף אחרי התרנגולות. בבלבול, אף אחד לא העתיק את השאלות. אחרי שהתלמידים חזרו לחדריהם, כמה מהם הבינו שעדה היתה "המורה ענתבי" שצלצלה יותר מוקדם, וששמיליק נתן לה כמה שאלות במבחן. כשהם שאלו אותה, היא לא ענתה.

יום הבא, דשדש הלך בחוף וראה שני אנשים מחבקים. הוא חשב שאחת מהם היתה עדה

והאחר היה שמיליק, אבל באמת השני היה שריף, החבר של עדה. אחרי זה, שריף ועדה על הסוכה, ולמדו את החומר של המבחן בסוד. התלמידים האחרים, שידעו שהם היו על הסוכה, רצו לנקום אותה. הם חפרו בור גדול ומילאו אותו עם עגבניות וקיוו כי שריף ועדה יפול לתוך הבור. בינתיים, דשדש סיפר על מה שהוא "ראה" למר חגב, והם הלכו לעדה לשאול אותה. היא סיפרה סיפור אחר, אבל דשדש לא האמין לה. כששמיליק החזיר את החיבורים, עדה הבינה שהיא מסרה את המכתב האהבה במקום החיבור שלה בטעות. כולם ראו שלא היו יחסים בין שמיליק ועדה, וכולם היו שמחים סוף סוף.

הערכה

נהנתי מהספר הזה מאוד. הספר הוא מעניין, משעשע, ומלא מתח. נהנתי מאוד מהסצנה שבה כל הילדים באו לבית של שמיליקה ושרו שירים, ופתאום ערן צעק "התרנגולות בוחרים!" ושמיליק השמן רדף אחריהם. גם נהנתי מהסצנה שבה התלמידים זרקו חול על הסוכה וניסה לזוז אותה כי הם ידעו שעדה ושריף היו יושבים עליה. המילים בסיפור הם לא קשים, והסיפור לא משעמם. אמליץ על הספר הזה מפני שהוא ספר כף, קל, ומעניין.

פרק נוסף

יום הבא, הילדים בכיתה ישבו בכיסאותיהם וחיכו בשקט לשמיליק. הוא נכנס לכיתה, שם את התיק שלו על השולחן, ואמר "בסדר, אז אנחנו נעשה את המבחן היום, סוף סוף!" פתאום, כל התלמידים דאגו. כוליהם הלכו למסיבה של מורה שמיליקה בלילה שעבר, והם שכחו את המבחן ולא למדו את החומר. כולם התחילו להתלונן. "בבקשה, שהמורה ידחוף את המבחן עוד יום אחד?" הם בקשו. "בסדר, בסדר. אדחוף את המבחן, אבל זהו הפעם האחרונה, מבינים?" כולם הסכימו.

"טוב, אז זה נותן לי זמן לתת לכם החיבור הבא. ליום ששי, נא לכתוב חיבור על החלוצים בישראל. החיבור צריך להיות יותר משני עמודים. ואני לא רוצה מכתבי-אהבה הפעם," אמר שמיליק. כולם הביטו בעדה, שהתביישה מאוד. בימים אחרי שהיא הבינה שהיא מסרה את המכתב לשמיליק, היא היתה יותר שקטה. כשהיא הביטה בשמיליק עכשיו, היא ראתה איש טוב לב ושמח. באמת, היא עדיין אהבה אותו, אבל היא לא יכולה לאמור את זה. היא הרגישה קצת עצובה מפני שהמכתב שלה גרם לו הרבה צרות בבית בינו ובין אשתו, אז היא רצתה לעשות משהו כדי לעזור לו.

בלילה ההוא, עדה קראה לכל האליפים והזמינה אותם לחדרו. כשכולם הגיעו, היא התחילה. "חברים, יש לנו מבחן מחר, ואני יודעת שכולנו רוצים להצליח. אני חושבת שאנחנו צריכים ללמוד יחד עכשיו, ולהצליח מחר במבחן, בלי להעתיק," היא אמרה. "לשמיליק היו צרות גדולות, אז אני חושבת שאנחנו צריכים לעשות את זה כדי להראות לו שאנחנו אוהבים אותו."

כולם הסכימו וחזרו לדריהם כדי להביא את ספריהם ולמדו לכמה שעות. יום הבא בכיתה, כולם כתבו את מבחניהם והצליחו. שמיליק היה שמח מאוד, והפך לאהוב את כיתה האליפים.